

"मीठे बच्चे - तिमीहरूलाई अब शान्तिधाम र सुखधाम जाने सहारा मिलेको छ, तिमी बाबालाई याद गर्दा-गर्दै पावन बनेर कर्मातीत भई आफ्नो शान्तिधाम जानेछौ।"

प्रश्न : बाबाको स्नेह (पुचकार) कुन बच्चाहरूलाई मिल्छ ? बाबाको प्रत्यक्षता कसरी गर्नेछौ ?

उत्तर : जो बच्चाहरू बफादार (निष्ठावान्), सेवाधारी र धेरै मीठा छन्, कहिल्यै कसैलाई दुःख दिदैनन् यस्ता बच्चाहरूलाई बाबाको स्नेह मिल्छ । जब तिमी बच्चाहरूको आपसमा धेरै-धेरै प्रेम रहन्छ कहिल्यै पनि भूल हुँदैन, मुखबाट दुःख दिने बोली निस्कदैन, सधैं भाइ-भाइको रुहानी प्रेम रहन्छ तब बाबालाई प्रत्यक्ष गर्न सक्नेछौ ।

गीत : मुझको सहारा देने वाले...

ओम् शान्ति । गीत त बच्चाहरूले धेरै पटक सुनेका छन् । प्यारा बच्चाहरूले सम्झिन्छन्- हामी आवागमनमा कति धेरै भट्किएका थियौं । ड्रामा योजना अनुसार एक शरीर छोडेर अर्को लियौं । सुखधाममा आफैं एक शरीर छोड्थ्यौं, दोस्रो लिन्थ्यौं खुशीसँग । अब बाबा खुशीसँग शरीर छोड्नको लागि सम्झाइरहनुभएको छ । बच्चाहरू सम्झिन्छन्- हामी आत्मा परमधामबाट आएका हौं, हामी आत्माले यहाँ पार्ट बजाउँछौं । पहिला-पहिला आत्मालाई निश्चय हुनुपर्छ, हामी आत्मा अविनाशी हौं । बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ सहारा दिनेवाला एउटै बाबा हुनुहुन्छ । बाबालाई याद गर्नाले धेरै खुशी हुन्छ । यो धेरै बुझनुपर्ने कुरा हो । पहिला सबै शान्तिधाममा रहन्छन् त्यसपछि सुखधाममा आउँछन् । बाबाले तिमीलाई सहारा दिनुहुन्छ । प्यारा बच्चाहरू तिम्रो शान्तिधाम, सुखधाम आयो कि आयो । यो त निश्चय छ, हामी आत्मा एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छौं । पहिलादेखि नै अविनाशी पार्ट मिलेको छ । तिमीले यो ८४ जन्मको पार्ट बजाउनु छ । बाबा बच्चाहरूसँग नै कुरा गर्नुहुन्छ किनकि यी कुराहरूलाई तिमीहरू बाहेक अरू कसैले जान्दैनन् । यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा नै पुरुषोत्तम बनाउनको लागि बाबाले मार्ग बताउनुहुन्छ । आत्मालाई कुनै डर हुनु हुँदैन । हामी त धेरै उच्च पद पाउँछौं । तिमीहरूले सबै जन्महरूलाई जानिसकेका छौ । यो हो अन्तिम जन्म । आत्माले सम्झन्छ- हामीलाई सहारा मिलेको छ शान्तिधाम-सुखधाममा जानको लागि, त्यसैले खुशीसँग जानुपर्छ । तर अहिले यो ज्ञान मिलेको छ, आत्मा पतित छ, आत्माको पंख टुटेको छ । मायाले पंख टुटाइदिएको छ त्यसैले फर्केर जान सक्तैनन् । पावन अवश्य बन्नुपर्छ । त्यहाँबाट तल त आइसके तर अब आफैं फर्केर जान सक्तैनन् सबैले पार्ट बजाउनुपर्छ । तिमीहरूले पनि यस्तो सम्झनुपर्छ, हामी धेरै उच्च कुलका हौं । अब हामीलाई पुनः उच्च वंशजको राज्यभाग्य मिल्छ । फेरि हामी यस शरीरलाई के गछौं । हामीलाई नयाँ शरीर त त्यहाँ मिल्नु छ । यसरी आफूसँग कुरा गर । बाबाले आफ्नो पनि परिचय दिनुहुन्छ- रचनाको आदि-मध्य-अन्तको पनि रहस्य सम्झाउनुहुन्छ- आत्मा नै सतोप्रधान सतो रजो तमोमा आउँछ । अब फेरि आत्म-अभिमानि बन्नुपर्छ । आत्माले नै पवित्र बन्नु छ । बाबाले भन्नुभएको छ केवल म एकलाई नै याद गर अरू कसैलाई पनि याद नगर । धन-दौलत, घर, बच्चाहरू आदिमा बुद्धि गयो भने कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्न सक्तैनौ । फेरि पद कम हुनेछ र सजाय पनि खानुपर्ने छ । अब हामी आत्मा फर्किदै छौं । पावन बनेर फर्किनु छ । बाबा आउनुभएको छ पावन बनाउन त्यसैले हामीले खुशीसँग बाबालाई किन याद नगर्ने जसले हाम्रो विकर्म विनाश हुन सकोस् । स्वयम् याद गरे भने मात्र त अरूलाई पनि भन्दाखेरी तीर लाग्ने छ । यसलाई विचार सागर मन्थन भनिन्छ । विहानैको विचार सागर मन्थन राम्रो हुन्छ किनकि बुद्धि राम्रो हुन्छ, स्वच्छ हुन्छ । भक्ति पनि त्यस समयमा हुन्छ । गीत छ- *राम सुमिर प्रभात मोरे मन...* भक्तिमार्गमा त केवल गाउँथे । अहिले बाबाको निर्देशन छ- विहान सबेरै उठेर मलाई याद गर । सत्ययुगमा त रामलाई याद गर्दैनन् । यो सबै ड्रामा बनेको छ । बाबा आएर ज्ञान र भक्तिको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ । पहिला तिमी जान्दैनथ्यौ यसैले पत्थरबुद्धि भनिन्छ । सत्ययुगमा यस्तो भनिदैन । यस समयमा नै भनिन्छ- ईश्वरले तिम्रो बुद्धिलाई ठीक गरून् । यहाँको गायन भक्तिमार्गमा चल्छ । त्यसैले बाबा बच्चाहरूलाई धेरै प्यारले सम्झाउनुहुन्छ प्यारा बच्चाहरू तिमीले म बेहदको बाबालाई भुलिसकेका छौ । तिमीलाई आधा कल्पको लागि मैले नै बेहदको वर्सा दिएको थिएँ । तिमीलाई बेहदको संन्यास मैले नै गराएको थिएँ, मैले नै भनेको थिएँ, यो सारा पुरानो दुनियाँ स्मशानघाट बन्दै छ । जो समाप्त हुँदैछ त्यसलाई तिमी किन याद गर्छौं । मलाई तिमीहरूले बोलाउँछौ नै, बाबा हामीलाई पतित दुनियाँबाट छुटाएर पावन दुनियाँमा लिएर जानुहोस् । पतित दुनियाँमा करोडौं मनुष्यहरू छन् । पावन दुनियाँमा धेरै थोरै हुन्छन् । त्यसैले कालका पनि काल महाकाललाई बोलाउँछन् नि हैन । भक्तहरूले भगवान्लाई बोलाए- आएर भक्तिको फल दिनुहोस् । हामीले धेरै धक्का खाएका छौं । आधाकल्पदेखि बानी

परेको छ त्यसैले त्यसलाई छोड्न मेहनत लाग्छ । यो पनि डामामा निश्चित छ । बच्चाहरूले नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार आफ्नो कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्छन् कल्प पहिला जस्तै फेरि विनाश हुनेछ । अहिले त बस्ने नै ठाउँ छैन । अन्न छैन, कहाँबाट खाने । अमेरिकामा पनि भन्छन् करोडौं मनुष्य भोकले मर्नेछन् । यो प्राकृतिक प्रकोप त हुनु नै छ । लडाईं लाग्यो भने अन्न कहाँबाट आउँछ लडाईं पनि धेरै भयानक हुन्छ । जति पनि सामान उनीहरूसँग छ त्यो सबै निकाल्नेछन् । प्राकृतिक प्रकोपले पनि मदत गर्नेछ । त्योभन्दा पहिले कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्नु छ । कालोबाट गोरो बन्नु छ । काम चितामा बसेर काला बनिसकेका छौ । अब बाबा धेरै सुन्दर बनाउनुहुन्छ । आत्माहरूको बस्ने ठेगाना त एउटै छ हैन । यहाँ आएर पार्ट बजाउँछौ । राम राज्य र रावण राज्यलाई पार गर्छौ ।

बाबाले बताउनुभएको छ अहिले पुरानो दुनियाँको अन्त्य हो, म आउँछु नै अन्त्यमा । जब बच्चाहरू बोलाउँछन् । पुरानो दुनियाँको विनाश अवश्य हुनु छ । गायन पनि छ— *मिरुआ मौत...* तर बाबाको श्रीमत्तमा चलेनौं भने त्यो खुशी हुन सक्दैन । अब तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— हामीले यो शरीर छोडेर अमरपुरीमा जानु छ । तिम्रो नाम नै छ शक्तिदल शिवशक्तिहरू । फेरि तिमी प्रजापिता ब्रह्माकुमार र कुमारीहरू हो । शिवका त बच्चाहरू हो फेरि भाइ बहिनी बन्छौ । प्रजापिता ब्रह्माद्वारा नै रचना रचिन्छ । ब्रह्मालाई ग्रेट-ग्रेट-ग्राण्ड फादर भनिन्छ । त्यसैले बाबाले आत्माहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ । आत्माले नै शरीरद्वारा सबै कुरा गर्छ । आत्माको शरीरलाई मार्छन् तब आत्माले भन्छ मैले यस शरीरबाट फलाना आत्माको शरीरलाई मारें । बच्चाहरू पत्रमा लेख्छन् — म आत्माले शरीरद्वारा यो भूल गरें । मेहनत छ हैन । यसमा विचार सागर मन्थन गर्नु छ । पुरुष (मेल्स) को लागि धेरै सजिलो छ । बम्बईमा बिहान कति घुम्न फिर्न जान्छन् तिमीले एकान्तमा विचार सागर मन्थन गर्नुपर्छ । बाबाको महिमा गरिराख । बाबा कमाल छ हजुरको । देहधारीको महिमा गरिदैन । बिदेही उच्चभन्दा उच्च भगवान् हुनुहुन्छ, उहाँले कहिल्यै आफ्नो देह लिनु हुँदैन । स्वयम्ले बताउनुभएको छ— म साधारण तनमा प्रवेश गर्छु । यिनले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन्, तिमी पनि जान्दैनथ्यौ । अब यिनले मद्दारा जानेका छन् भने तिमीले पनि जानिसकेका छौ । त्यसैले यो पनि अभ्यास हो । बाबालाई याद गर्नले तिमीलाई धेरै खुशी हुनेछ । जब आफूलाई आत्मा निश्चय गर्छौ तब आत्मालाई नै देख्दै रहने छौ । फेरि विकारको कुनै पनि कुरा उठ्न सक्तैन । बाबा भन्नुहुन्छ— अशरीरी भव । फेरि विकारी (क्रिमिनल) ख्याल उठ्छ नै किन । शरीरलाई देख्नाले गिर्दछन् । देख्नु छ आत्मालाई । हामी आत्मा हो, हामीले यो पार्ट बजाएका हो । अहिले बाबाले भन्नुभएको छ— अशरीरी भव । मलाई याद गर्नु भन्ने पाप काटिनेछ र यादको यात्रामा रहनाले कमाई जम्मा हुनेछ । विहानको समय धेरै राम्रो छ । केवल बाबा बाहेक अरू कसैलाई देख्दै न देख । बाँकी यी लक्ष्मी-नारायण हुन् लक्ष्य उद्देश्य । *मनमनाभव, मध्याजी भव* — यसको अर्थ कसैले जान्दैनन् ।

तिमीले सम्झाउन सक्छौ— भक्ति हो नै प्रवृत्ति मार्गवालाको लागि । ती निवृत्ति मार्गवालाले जंगलमा के भक्ति गर्छन् । पहिले त यिनी पनि सतोप्रधान थिए, त्यस समयमा उनीहरूलाई सबै कुरा जंगलमा पुग्दथ्यो । अहिले त हेर कुटीहरू खाली छन् किनकि तमोप्रधान बन्नाले उनीहरूको पासमा केही पनि पुग्दैन । भक्तहरूको श्रद्धा रहेको छैन । यसैले अहिले धन्दामा लागेका छन् । करोडपति, पदमपति छन् । अब यो त सबै समाप्त हुनु छ । यस्तो होइन यस सुनबाट कुनै भवन आदि बन्दैन । त्यहाँ त सबै कुरा नयाँ हुनेछन् । अन्न पनि नयाँ, दुनियाँमा फस्ट क्लास चीजहरू हुन्छन् । अहिले त जमिन सडिसकेको छ जो अन्न पनि पूरा निस्कदैन । त्यहाँ त सारा जमिन पनि तिम्रो, सागर पनि तिम्रो रहन्छ । त्यहाँ कति शुद्ध भोजन खान्छौ, यहाँ त हेर जनावरलाई पनि पकाएर खान्छन्, त्यहाँ त यस्तो कुरा नै हुँदैन । त्यसैले तिमी बच्चाहरूले बाबालाई धेरै धन्यवाद दिनुपर्छ । तिमी बाबालाई जान्दछौ र फेरि अरूलाई पनि बताउँछौ, बाबाले भन्नुभएको छ— म साधारण बुढो तनमा, यिनको पनि वानप्रस्थ अवस्थामा प्रवेश गर्दछु । वानप्रस्थ अवस्थामा नै फर्केर जानु छ, यो पनि काइदा हो । भक्तिमा पनि यही चलन चल्छ । यी सबै हुन् धारण गर्नुपर्ने कुरा । कोही त राम्ररी नोट गरेर धारण गरेर अरूलाई पनि सुनाउँछन् । सुन्नाले धेरै आनन्द आउँछ किनकि अहिले सहारा मिलेको छ ।

तिमी जान्दछौ— हरेक आत्मा भृकुटीको तख्तमा विराजमान छ । आत्माको लागि नै भनिन्छ— *भृकुटी के बीच चमकता है अजब सितारा* । यस्तो भन्दैनन्— परमपिता परमात्मा शिव चम्किरहनुभएको छ । तर आत्मा चम्किरहेको छ । आत्मा भाइ-भाइ हुन् तब त भनिन्छ हिन्दुस्थानी, पाकिस्तानी, बौद्धी सबै भाइ-भाइ हुन् । तर भाइको अर्थ बुझ्दैनन् । तिम्रो आपसमा कति प्रेम हुनुपर्छ । सत्ययुगमा जनावरको पनि आपसमा प्रेम हुन्छ । तिमी भाइ-भाइ हो भने

कति प्रेम हुनुपर्छ । तर देह-अभिमान आउनाले एक अर्कासँग धेरै दिक्दार हुन्छन् । फेरि एक अर्काको ग्लानि गर्छन् । यस समयमा त तिमी बच्चाहरू आपसमा धेरै क्षीरखण्ड भएर चलनुपर्छ । यस समयमा जुन तिमी यो पुरुषार्थ गर्छौ त्यसै अनुसार २१ जन्म क्षीरखण्ड भएर चल्छौ । यदि कुनै उल्टो अक्षर मुखबाट निस्कियो भने तुरुन्त भन्नुपर्छ मलाई माफ गर्नुहोस् (आइ एम सरी) किनकि हामीलाई बाबाको आज्ञा छ- धेरै मीठो भएर रहनुपर्छ । जसले आज्ञा मान्दैनन् उनीहरूलाई भनिन्छ- ईश्वरको नाफरमानबरदार (आज्ञा नमान्ने) । कहिल्यै पनि कसैलाई दुःख दिनुहुँदैन । बाँकी बाबा जानुहुन्छ सिपाहीको नोकरी छ भने सच्चा गराउनको लागि कसैलाई पिट्नु पनि पर्छ । सेनाहरू (मिलेट्री) ले लडाईं पनि गर्नुपर्छ । केवल आफूलाई आत्मा सम्भरेर मामेकम् याद गर्नु भन्ने बेडा पार हुनेछ । यस पुरानो दुनियाँलाई के हेर्नु हामीले त नयाँ दुनियाँलाई हेर्नु छ । अब त श्रीमत अनुसार नयाँ दुनियाँ स्थापना भइरहेको छ, यसमा आशीर्वादको कुनै कुरा छैन । शिक्षकले कहिले आशीर्वाद दिँदैनन्, शिक्षकले त पढाउँछन् । जति जसले पढ्छन्, चाल-चलन धारण गर्छन् त्यति उँच पद पाउँछन् । यसमा पनि यस्तै हो । आफ्नो रजिस्टर आफैँले हेर्नु छ- हामी कसरी चल्छौ । कोही त धेरै मीठो भएर चल्छन् । हर कुरामा राजी रहन्छन् । बाबाले भन्नुभएको- छ तिमी आपसमा छलफल (कचहरी) गर कुनै भूल त हुँदैन ? तर छलफल (कचहरी) गर्नेहरूले सम्झनुपर्छ- हामी आत्मा हौं, हामी आफ्ना भाइसँग सोच्छौं यस शरीरद्वारा कुनै भूल त भएको छैन ? कसैलाई दुःख त दिएको छैन ? बाबाले कहिल्यै दुःख दिनुहुन्न । बाबाले त सुखधामका मालिक बनाउनुहुन्छ । बाबा हुनुहुन्छ नै दुःख हर्ता सुख कर्ता । त्यसैले तिमीहरूले पनि सबैलाई सुख दिनु छ । कहिल्यै पनि उल्टो-सुल्टो बोल्नु हुँदैन । कहिल्यै पनि कानून (ल) आफ्नो हातमा लिनु हुँदैन । तिम्रो काम हो रिपोर्ट गर्नु । धेरै मीठो बन्नु छ । जति मीठो बन्छौ त्यति बाबालाई प्रत्यक्ष गर्नेछौ । बाबा प्यारका सागर हुनुहुन्छ, तिमीले पनि प्यारले सम्भार्यौ भने तिम्रो विजय हुनेछ । बाबा भन्नुहुन्छ मेरा प्यारा बच्चाहरू कहिल्यै कसैलाई दुःख नदिनु । यस्ता धेरै छन् जो उल्टो सुल्टो भूल गर्छन् कुरा लगाउनु (चुगली करना), रिस गर्नु, ईर्ष्या (हसद) गर्नु... यो पनि विकर्म हो नि ।

बाबा भन्नुहुन्छ- जो राम्रा बफादार, सेवाधारी बच्चाहरू छन् उनीहरू मलाई अवश्य प्यारो लाग्नेछ, उनलाई स्नेह (पुचकार) पनि दिनेछु । अरूलाई दिन्न । फेरि भन्छन् यिनीसँग त सत्कार (खातिरी) हुन्छ । यिनी ठूला व्यक्ति हुन् । यसरी धेरै नोक्सान गर्छन् । उल्टो-सुल्टो काम गरेर दोष लगाउँछन् । समाचार आउँछ फलानाले बीडी-चुरोट छोड्दैन... बाबा भन्नुहुन्छ उनलाई पनि सम्झाउनुपर्छ- तिमी योगबलबाट विश्वलाई पावन बनाउन सक्छौ भने के यो छोड्न सक्दैनौ ? बाबालाई याद गर । बाबा अविनाशी सर्जन हुनुहुन्छ । यस्तो ओषधी दिनुहुन्छ जसले सबै दुःख दूर हुनेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते, रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार :

- १) देह-अभिमानमा आएर एक अर्कालाई दिक्दार (तंग) पार्नु हुँदैन, हर कुरामा प्रसन्न रहनु छ । कहिल्यै पनि निन्दा (चुगली) गर्नु हुँदैन, ईर्ष्या, रिस गर्नु छैन । कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन । आपसमा धेरै मीठो, क्षीरखण्ड भएर रहनु छ ।
- २) बिहान-सवेरै उठेर प्रेमले बाबालाई याद गर्नु छ । आफूसँग आफैँ कुरा गर्नु छ, विचार सागर मन्थन गर्दै बाबालाई धन्यवाद दिनुपर्छ ।

वरदान : ब्राह्मण जीवनमा बाबाद्वारा लाइटको ताज प्राप्त गर्ने महान् भाग्यवान् आत्मा भव ।

संगमयुगी ब्राह्मण जीवनको विशेषता “पवित्रता” हो । पवित्रताको निशानी-लाइटको ताज हो जो हर ब्राह्मण आत्मालाई बाबाद्वारा प्राप्त हुन्छ । पवित्रताको लाइटको यो ताज रत्नजडित ताजभन्दा अति श्रेष्ठ छ । महान् आत्मा, परमात्म भाग्यवान् आत्मा, उच्चभन्दा उच्च आत्माको यो ताज निशानी हो । बापदादा हरेक बच्चाहरूलाई जन्मदेखि ‘पवित्र भव’ को वरदान दिनुहुन्छ, जसको सुचक लाइटको ताज हो ।

स्लोषन : बेहदको वैराग्य वृत्तिद्वारा इच्छाहरूको वशमा परेका दुःखित (परेशान) आत्माहरूको दुःखलाई (परेशानी) हटाइदेऊ ।